

πτωκάδες ὄξυτόνου διὰ πνεύματος
ἔλωσί μ' οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
ἄλλοθεν ἢ τύχα ἄδ' ἀπὸ μείζονος, 1097
εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι
λωτόνος δαίμονος εἴλου τὸ κάχιον αἰνεῖν. 1100

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ἦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ [Antistrophe 1.] 1102
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
αἰαῖ αἰαῖ,
οὐ φορβάν ἔτι προσφέρων,
οὐ, πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσίν 1110
ἰσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδου φρενός·
ἰδοίμαν δέ νιν,

TL. 1094. ἔλωσί μ' οὐ γὰρ ἔτ' ἰσχύω. — 1095-1097. Division : σύ... κατηξίω ||
σας, ὦ βαρύποτμε, || οὐκ... || ταῖδ'. — 1095. κατηξίωσας. — 1096. βαρύποτμε. —
1097. Au lieu de ἢ τύχα ἄδ' : ἔχει (avec ηι, de première main, au-dessus de ει) τύχαι
ταῖδ'. — 1100. τοῦ λώονος. — Au lieu de αἰνεῖν : ἐλεῖν. — 1106. αἰ αἰ αἰ αἰ.

NC. 1094. Nous lisons comme Wunder. Cf. Suidas : Ἄρκω· ἰσχύω, ὑπομεῖναι
δύναμαι. *Électre*, 186. Dindorf, d'après Heat : Ἰσχω. — 1096 et 1097. Les corrections
sont dues à Dindorf. — 1100. Λωτόνος, correction de Bothe. Αἰνεῖν, correction de Her-
mann. Une scholie porte : Πλείονος δὲ δαίμονος λέγει, τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμ-
φόρου. De là Dindorf a tiré la correction τοῦ πλείονος. Mais πλείονος peut n'être qu'une
altération de τοῦ λώονος, leçon de notre manuscrit. Le même éditeur substitue ἀντί
à ἐλεῖν, qui n'est, selon lui, qu'un supplément du copiste.

1098 Ἄπο μείζονος éclaircit la signifi-
cation de ἄλλοθεν : d'autre part, à savoir
d'un être plus grand (ou d'une loi plus
puissante) que toi.

1099. Παρὸν : ὅτε παρῆν. Cf. δέον,
ἔξόν.

1100. Le génitif δαίμονος dépend de
αἰρεῖσθαι qui implique l'idée d'un com-
paratif. [Schneidewin.] Ἡ δαίμονα aurait
le même sens.

1105. Ἦδη... ὕστερον... εἰσοπίσω.
L'accumulation des synonymes ajoute ici
à la force de l'expression.

1108. Προσφέρων : sous-entendu ἐμαν-

τῶ. Scholiaste : Ἄντι τοῦ προσφερόμενος.
Cf. 706-708 : Φορβάν... αἰρών.

1110. Ἰσχων. Entendez ἰσχων ταῦτα
(τὰ ὄπλα). — Ἄσκοπα, obscures, où l'on ne
voit pas clair (cf. *OEd. Col.* 1681 : Ἄσκο-
ποι δὲ πλάκες ἐμαρψάν), par suite, ici, *per-
fides, trompeuses, ἀφανῆ* ou *δολία* (inter-
prétations qui se trouvent dans la scholie).

1111-1112. Μοι... ὑπέδου : au datif,
parce que φρένας est sous-entendu. On dit
de même εἰσέρχεται μοι δέος, φόβος, ἔρις,
εἰσέβη μοι σῆκτος, etc. Cf. *Trachin.* 298
et la note. [Schneidewin.] — Δολερᾶς
φρενός : il s'agit d'Ulysse, selon Dindorf.